
Bán Tóc Đãi BẠN

Lời: Nguyễn Hằng ♦ Minh Họa: Hùng Lân

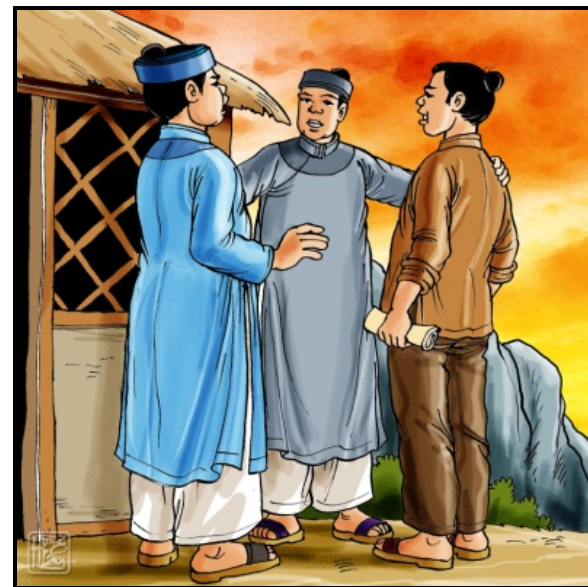
Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Ít lâu sau, Mậu giúp Nhân lên huyện để học nghề thuộc da và mở xưởng. Gia đình Nhân sau đó trở nên giàu có và trở thành ông tổ nghề thuộc da ở xứ Đoài.

Cũng về sau, Kỷ biết được Mậu chính là quan huyện. Kỷ ân hận mãi và không bao giờ dám gặp Mậu nữa.

Ở xứ Đoài có ba người học trò tên Mậu, Kỷ, và Nhân cùng học và chơi với nhau rất thân. Sau khi học xong, họ chia tay và dặn nhau rằng:

— *Suốt đời chúng mình coi nhau như anh em ruột thịt, nếu người nào gặp khó khăn thì thăm hỏi giúp đỡ nhau.*

Mậu trở về làng quê và được một ông thầy đồ dạy kèm. Nhờ thông minh và ham học nên Mậu thi đỗ tiến sĩ. Mậu được bổ về làng làm quan huyện ở xứ Đoài.

Trong lúc làm cơm, nóng quá nên vợ Nhân đã cởi chiếc khăn trùm đầu ra. Lúc chị bung mâm cơm lên, Mậu hỏi nhỏ Nhân:

— *Sao vợ bác đầu trọc thế kia?*

Lúc này, Nhân đành phải nói thật:

— *Vợ tôi không vay tiền được nên đã bán bộ tóc dài để lấy tiền mua thức ăn.*

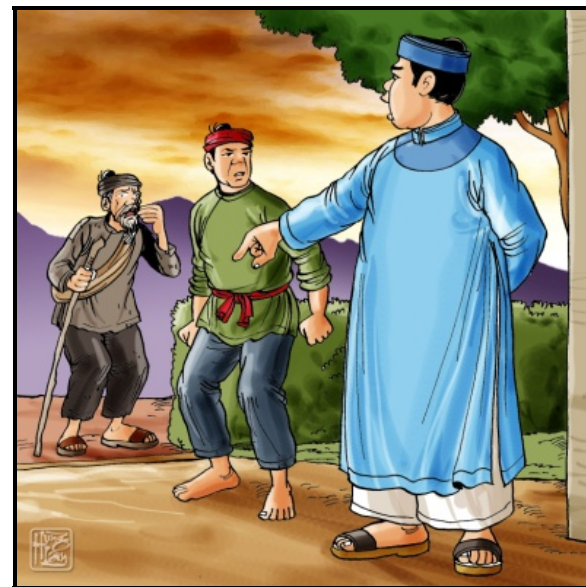
Trước cử chỉ đẹp đẽ của vợ bạn, Mậu liền biểu vợ chồng Nhân một thoi vàng và cảm động nói:

— *Tôi cảm ơn tình cảm của hai bác đã dành cho tôi. Bác cảm tiền này ăn uống cho khỏe để tóc mọc chóng dài.*

Hôm sau, Mậu đến thăm Nhân. Vợ chồng Nhân làm thuê để nuôi thân và sống trong cái lều nhỏ. Gặp lại Mậu, Nhân rất vui rồi anh bảo vợ:

— *Bác Mậu là bạn thân của tôi. Minh hãy đi chợ nấu cơm đãi khách quý.*

Kỷ cũng trở về làng. Nhờ buôn bè và thừa kế ruộng đất, Kỷ đã trở thành người giàu có. Tuy giàu có nhưng Kỷ rất keo kiệt và không muốn giao thiệp với ai vì sợ người ta vay mượn hoặc dò la để ăn trộm.

Một hôm, Mậu giả làm người dân nghèo đến chơi nhà Kỷ. Kỷ giả vờ không nhận ra vì thấy Mậu trông vẻ nghèo đói. Kỷ nghĩ Mậu đến vay mượn hoặc xin xỏ nên nhăn nhó nói:

- *Mấy năm nay hạn hán mất mùa, gia đình tôi cũng chẳng đủ ăn, túng thiếu lắm.*

Đúng lúc ấy, người đầy tớ bước vào hỏi Kỷ:

- *Bẩm, ông có muốn làm cơm đãi khách không?*

Kỷ liền quát:

- *Không! Cút ngay, không tao đánh cho một trận bây giờ!*

Mậu nghe thấy vậy liền xin phép ra về.